Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B**

SMERNICA RADY

z 27. júna 1985

o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie

(85/337/EHS)

(UL L 175 , 5.7.1985, str. 40)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Smernica Rady 97/11/ES z 3. marca 1997,	L 73	5	14.3.1997
►**M2**	Smernica 2003/35/ES Európskeho parlamentu a Rady z 26. mája 2003,	L 156	17	25.6.2003

▼B

SMERNICA RADY

z 27. júna 1985

o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie

(85/337/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej články 100 a 235,

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

so zreteľom na stanovisko Zhromaždenia ([2]),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([3]),

keďže akčné programy Európskych spoločenstiev pre životné prostredie v rokoch 1973 ([4]) a 1977 ([5]), ako aj akčný program na rok 1983 ([6]), ktorých hlavné zásady schválila Rada Európskych spoločenstiev a zástupcovia vlád členských štátov, zdôrazňujú, že najlepšia environmentálna politika spočíva skôr v predchádzaní vzniku znečistenia alebo obťažovania pri zdroji, ako v dodatočných opatreniach na odstránenie jeho vplyvov; keďže potvrdzujú potrebu brať do úvahy vplyvy na životné prostredie v čo najskoršej fáze každého procesu technického plánovania a rozhodovania; keďže z tohto dôvodu ustanovujú vykonávanie postupov hodnotenia takýchto vplyvov;

keďže rozdiely medzi platnými právnymi predpismi v rôznych členských štátoch ohľadne posudzovania vplyvov verejných a súkromných projektov na životné prostredie môžu vytvárať nepriaznivé podmienky hospodárskej súťaže, a tým priamo ovplyvňovať fungovanie spoločného trhu; keďže je preto podľa článku 100 zmluvy potrebné aproximovať vnútroštátne právne predpisy v tejto oblasti;

keďže je okrem toho potrebné dosiahnuť jeden z cieľov spoločenstva vo sfére ochrany životného prostredia a kvality života;

keďže zmluva nestanovuje na tento účel nevyhnutné právomoci, mal by sa odvolať článok 235 zmluvy;

keďže hlavné zásady posudzovania vplyvov na životné prostredie by sa mali zaviesť s cieľom doplniť a koordinovať konanie na povolenie prípravy verejných a súkromných projektov, ktoré pravdepodobne budú mať veľký vplyv na životné prostredie;

keďže by sa povolenie prípravy verejných a súkromných projektov, ktoré budú mať pravdepodobne významné vplyvy na životné prostredie, malo udeliť len po predchádzajúcom posudzovaní pravdepodobných významných vplyvov týchto projektov na životné prostredie; keďže sa toto posúdenie musí vykonať na základe primeraných informácií, ktoré poskytne navrhovateľ a ktoré môžu doplniť orgány a osoby, ktorých sa posudzovaný projekt týka;

keďže zásady posudzovania vplyvov na životné prostredie by mali byť zosúladené, najmä čo sa týka projektov, ktoré by mali byť predmetom posúdenia, hlavných povinností navrhovateľov a obsahu posudzovania;

keďže určité projekty majú významné vplyvy na životné prostredie a tieto projekty musia byť vždy predmetom systematického posudzovania;

keďže ostatné projekty nemusia mať v každom prípade významné vplyvy na životné prostredie a keďže tieto projekty by sa mali posudzovať, ak členské štáty uvážia, že si to ich povaha vyžaduje;

([1]) Ú. v. ES C 169, 9.7.1980, s. 14.
([2]) Ú. v. ES C 66, 15.3.1982, s. 89.
([3]) Ú. v. ES C 185, 27.7.1981, s. 8.
([4]) Ú. v. ES C 112, 20.12.1973, s. 1.
([5]) Ú. v. ES C 139, 13.6.1977, s. 1.
([6]) Ú. v. ES C 46, 17.2.1983, s. 1.

▼B

keďže o projektoch, ktoré sú predmetom posudzovania, sa musí poskytnúť určitý minimálny rozsah informácií týkajúcich sa projektu a jeho vplyvov;

keďže vplyvy projektu na životné prostredie musia byť posúdené so zreteľom na záujem chrániť ľudské zdravie, zlepšovať životné prostredie, prispieť ku kvalite života, zabezpečiť zachovanie diverzity druhov a zachovať reprodukčnú schopnosť ekosystému ako základného zdroja pre život;

keďže, by sa však táto smernica nemala vzťahovať na projekty, o ktorých boli podrobnosti prijaté osobitnými vnútroštátnymi právnymi predpismi, lebo ciele tejto smernice, vrátane poskytovania informácií, sa dosiahli prostredníctvom legislatívneho procesu;

keďže, navyše, vo výnimočných prípadoch môže byť vhodné vyňať niektorý projekt z postupov posudzovania ustanovených touto smernicou na základe príslušných informácií poskytnutých Komisii,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

1. Táto smernica sa vzťahuje na posudzovanie vplyvov tých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, ktoré môžu mať pravdepodobne významný vplyv na životné prostredie.

2. Na účely tejto smernice:

„projekt“ znamená:

— realizácia stavieb alebo iných zariadení, alebo plánov,

— iné zásahy do prírodného prostredia a krajiny, vrátane ťažby nerastných surovín;

„navrhovateľ“ znamená:

žiadateľ o povolenie súkromného projektu alebo verejný orgán, ktorý je iniciátorom projektu;

„povolenie“ je:

rozhodnutie príslušného orgánu alebo orgánov, ktoré oprávňuje navrhovateľa realizovať projekt;

▼M2

„verejnosť“ znamená:

jednu alebo viacero fyzických osôb, alebo právnických osôb a v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom alebo praxou ich združenia, organizácie alebo skupiny;

„dotknutá verejnosť“ znamená:

verejnosť, ktorá je dotknutá alebo pravdepodobne dotknutá, alebo má záujem na postupoch environmentálneho rozhodovania uvedeného v článku 2 ods. 2; na účely tejto definície má sa za to, že mimovládne organizácie, podporujúce ochranu životného prostredia a spĺňajúce požiadavky vnútroštátneho práva, majú záujem.

▼B

3. Príslušný orgán alebo príslušné orgány sú tie, ktoré členské štáty určia, aby zodpovedali za plnenie povinností vyplývajúcich z tejto smernice.

▼M2

4. Členské štáty sa môžu, ak to ustanovuje vnútroštátne právo, rozhodnúť pri každom jednotlivom prípade, neuplatňovať túto smernicu na projekty slúžiace na účely národnej obrany, ak sa domnievajú, že takéto uplatňovanie by malo nepriaznivé účinky na tieto účely.

▼B

5. Táto smernica sa nevzťahuje na projekty, ktorých podrobnosti sú upravené osobitným vnútroštátnym právnym predpisom, pokiaľ ciele smernice, vrátane poskytovania informácií, sa dosiahli prostredníctvom legislatívneho procesu.

▼B

Článok 2

▼M1

1. Členské štáty prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že pred udelením povolenia sa všetky projekty, ktoré pravdepodobne budú mať podstatný vplyv na životné prostredie z dôvodu, *okrem iného,* ich charakteru, veľkosti, alebo umiestnenia, budú podliehať postupu povolenia a budú posúdené z hľadiska ich vplyvov. Tieto projekty sú definované v článku 4.

▼B

2. Posudzovanie vplyvov na životné prostredie možno začleniť do jestvujúcich procesov povoľovania projektov v členských štátoch, alebo ak to nie je možné, do iných procesov alebo postupov, ktoré sa ustanovia na dosiahnutie cieľa tejto smernice.

▼M1

2a. Členské štáty môžu stanoviť jednotný postup na splnenie požiadaviek tejto smernice a požiadaviek smernice Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia ([1]).

3. Bez toho, aby bol dotknutý článok 7 môžu členské štáty vo výnimočných prípadoch určitý projekt úplne alebo čiastočne vyňať z ustanovení tejto smernice.

▼B

V tomto prípade členské štáty:

▼M2

a) zvážia, či nie je vhodná iná forma posudzovania;

b) sprístupnia dotknutej verejnosti informácie získané pri iných formách posudzovania uvedených v bode a), informácie týkajúce sa rozhodnutia o výnimke a dôvody jej udelenia;

▼B

c) pred udelením súhlasu oznámia Komisii príčiny odôvodňujúce udelenie výnimky a poskytnú jej, tam, kde je to vhodné, informácie, ktoré sprístupnili svojim štátnym príslušníkom.

Komisia bezodkladne postúpi prijaté dokumenty ostatným členským štátom.

Komisia bude každoročne podávať správu Rade o uplatňovaní tohto odseku.

▼M1

Článok 3

Posudzovanie dopadu na životné prostredie identifikuje, popíše a posúdi náležitým spôsobom, pri každom prípade jednotlivo a v súlade s článkami 4 až 11, priame a nepriame vplyvy projektu na nasledujúce faktory:

— ľudské bytosti, živočíšstvo a rastlinstvo;

— pôdu, vodu, vzduch, podnebie a krajinu;

— hmotný majetok a kultúrne dedičstvo;

— súčinnosť medzi faktormi uvedenými v prvej, druhej a tretej zarážke.

Článok 4

1. Pokiaľ článok 2 ods. 3 neustanovuje inak, projekty uvedené v prílohe I podliehajú posúdenie v súlade s článkami 5 až 10.

2. Pokiaľ článok 2 ods. 3 neustanovuje inak, členské štáty určia pre projekty uvedené v prílohe II na základe:

a) skúmania každého jednotlivého prípadu,

alebo

([1]) Ú. v. ES L 257, 10.10.1996, s. 26.

▼M1

b) prahov alebo kritérií stanovených členskými štátmi,

či budú podliehať posúdeniu v súlade s článkami 5 až 10.

Členské štáty môžu rozhodnúť uplatňovať oba postupy uvedené v písm. a) a b).

3. Ak sa vykonáva skúmanie každého jednotlivého prípadu, alebo ak sú stanovené prahy alebo kritériá pre potreby článku 2, vezmú sa do úvahy príslušné výberové kritéria uvedené v prílohe III.

4. Členské štáty zabezpečia, že rozhodnutie vydané príslušnými orgánmi podľa odseku 2 bude k dispozícii verejnosti.

Článok 5

1. V prípade projektov, ktoré podľa článku 4 musia podrobiť posúdeniu dopadu na životné prostredie v súlade s článkami 5 až 10, členské štáty prijmú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby navrhovateľ predložil vo vhodnej forme informácie, ktoré sú uvedené v prílohe IV, ak:

a) členské štáty považujú tieto informácie vo k vzhľadom na dané štádium postupu pri udeľovaní povolenia a vzhľadom na špecifické charakteristiky daného projektu alebo určitého typu projektov a vzhľadom na prípadne dotknuté zložky životného prostredia za dôležité;

b) členské štáty považujú za odôvodnené žiadať od navrhovateľa zhromaždenie týchto informácií vzhľadom na súčasný stav poznania a metód posudzovania.

2. Členské štáty prijmú nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečia, aby ak o to navrhovateľ požiada ešte pred predložením žiadosti o povolenie, príslušný orgán zaujal stanovisko k informáciám poskytnutým navrhovateľom v súlade s odsekom 1. Príslušný orgán o ňom upovedomí navrhovateľa a orgány uvedené v článku 6 ods.1 ešte pred vydaním definitívneho stanoviska. Skutočnosť, že orgán zaujal stanovisko podľa tohoto odseku, tomuto orgánu nesmie zabrániť od vyžadovania ďalších informácií od navrhovateľa.

Členské štáty môžu požadovať od príslušných orgánov, aby zaujali takéto stanovisko bez ohľadu na to, či o to žiada navrhovateľ.

3. Informácia, ktorú má poskytnúť navrhovateľ v súlade s odsekom 1, musí obsahovať minimálne:

— popis projektu s informáciou o mieste, projektovom riešení a veľkosti projektu,

— popis predpokladaných opatrení s cieľom zabrániť, znížiť, a ak je to možné, odstrániť podstatné nepriaznivé vplyvy,

— údaje potrebné na určenie a posúdenie hlavných vplyvov, ktoré by projekt mal na životné prostredie,

— náčrt hlavných alternatív vypracovaných navrhovateľom a určenie hlavných dôvodov pre jeho výber so zreteľom na environmentálne vplyvy,

— netechnický súhrn informácií uvedených v predchádzajúcich zarážkach.

4. Členské štáty, ak je to potrebné, zabezpečia, aby akýkoľvek orgán, ktorý má príslušné informácie, najmä so zreteľom na článok 3, poskytne tieto informácie navrhovateľovi.

▼B

Článok 6

▼M1

1. Členské štáty prijmú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby orgány, ktorých sa projekt môže týkať z dôvodu ich osobitných právomocí v oblasti životného prostredia, mali možnosť vyjadriť svoje stanovisko k informáciám predloženým navrhovateľom a k žiadosti o povolenie. Na tento účel členské štáty určia orgány, s ktorými sa treba

▼M1

skontaktovať vo všeobecných otázkach i v konkrétnych prípadoch. Informácie získané podľa článku 5 sa predložia týmto orgánom. Podrobné ustanovenia na konzultácie s orgánmi stanovia členské štáty.

▼M2

2. Verejnosť je informovaná v rannom štádiu procesu environmentálneho rozhodovania uvedeného v článku 2 ods. 2 a najneskôr, akonáhle sa môže rozumne poskytnúť informácia buď prostredníctvom verejných oznamov, alebo inými vhodnými prostriedkami, ako sú elektronické médiá, ak sú k dispozícii, o týchto záležitostiach:

a) žiadosť o povolenie;

b) fakt, že projekt podlieha procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie a kde je to relevantné, fakt, že sa uplatňuje článok 7;

c) podrobnosti o príslušných orgánoch zodpovedných za prijatie rozhodnutia, o tých, u ktorých sa dajú získať relevantné informácie, o tých, ktorým sa môžu zasielať pripomienky alebo otázky a podrobnosti o časovom rozvrhu zasielania pripomienok alebo otázok;

d) povaha možných rozhodnutí alebo, ak je jedno, návrhu rozhodnutia;

e) uvedenie dostupnosti informácií zhromaždených podľa článku 5;

f) uvedenie časov a miest kde, a prostriedkov, ktorými sa relevantné informácie sprístupnia;

g) podrobnosti zabezpečenia účasti verejnosti podľa odseku 5 tohto článku.

3. Členské štáty zaistia, aby sa v rozumnom časovom rámci sprístupnili dotknutej verejnosti:

a) všetky informácie zhromaždené podľa článku 5;

b) v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi hlavné správy a odporúčania vydané príslušnému orgánu alebo orgánom v čase, keď je dotknutá verejnosť informovaná v súlade s odsekom 2 tohto článku;

c) v súlade s ustanoveniami smernice 2003/4/ES Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí ([1]), iné informácie ako sú uvedené v odseku 2 tohto článku, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie v súlade s článkom 8 a ktoré sa stanú dostupnými po informovaní príslušnej verejnosti v súlade s odsekom 2 tohto článku.

4. Dotknutej verejnosti sa poskytnú včasné a účinné príležitosti zúčastniť sa procesov environmentálneho rozhodovania uvedeného v článku 2 ods. 2 a na tento účel je oprávnená vyjadriť pripomienky a stanoviská, kým sú ešte príslušnému orgánu alebo orgánom otvorené všetky možnosti, predtým ako sa rozhodne o žiadosti o povolenie.

5. Podrobné úpravy pre informovanie verejnosti (napríklad vyvesenie plagátov v určitom okruhu alebo zverejnenie v miestnej tlači) a konzultácií s dotknutou verejnosťou (napríklad písomnými zásielkami alebo prostredníctvom verejnej ankety) určia členské štáty.

6. Poskytnú sa primerané časové rámce pre rozličné fázy, poskytujúce dostatočný čas na informovanie verejnosti a na prípravu a efektívnu účasť dotknutej verejnosti na environmentálnom rozhodovaní, ktoré podliehajú ustanoveniam tohto článku.

▼M1

Článok 7

▼M2

1. Ak si je členský štát vedomý, že projekt má pravdepodobne významný vplyv na životné prostredie iného členského štátu, alebo ak o to členský štát, ktorý bude pravdepodobne významne dotknutý, požiada, zašle členský štát, na ktorého území sa projekt plánuje uskutočniť, dotknutému členskému štátu čo najskôr a nie potom, ako informuje vlastnú verejnosť, *inter alia*:

([1]) Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26.

▼M2

a) opis projektu, spolu so všetkými dostupnými informáciami o jeho možných cezhraničných vplyvoch;

b) informácie o povahe rozhodnutia, ktoré sa môže prijať,

a poskytne druhému členskému štátu primeraný čas, v ktorom má uviesť, či si želá zúčastniť sa procesu environmentálneho rozhodovania uvedeného v článku 2 ods. 2, a môže obsahovať informácie uvedené v odseku 2 tohto článku.

2. Ak členský štát, ktorý prijme informácie podľa odseku 1 uvedie, že sa plánuje zúčastniť procesov environmentálneho rozhodovania uvedených v článku 2 ods. 2, členský štát, na ktorého území sa projekt plánuje uskutočniť, zašle, ak tak ešte neučinil, dotknutému členskému štátu informácie požadované na poskytnutie podľa článku 6 ods. 2 a sprístupnenie podľa článku 6 ods. 3 písm. a) a b).

▼M1

3. Dotknuté členské štáty, každý do tej miery, do akej je dotknutý:

a) umožnia, aby informácia uvedená v paragrafoch 1 a 2 bola dostupná v dostatočnom časovom predstihu orgánom uvedeným v článku 6 ods.1 a dotknutej verejnosti, ktorá by mohla byť na území členského štátu významnou mierou postihnutá; a

b) zabezpečí, aby tieto orgány a verejnosť mali možnosť pred udelením povolenia poskytnúť svoje stanovisko k predloženým informáciám s dostatočným časovým predstihom tým príslušným orgánom v členskom štáte, na území ktorého sa projekt má realizovať.

4. Dotknuté členské štáty začnú konzultácie o, okrem iného, možných cezhraničných vplyvoch projektu a predpokladaných opatreniach na zníženie alebo odstránenie týchto vplyvov a dohodnú sa na dostatočnom časovom rámci trvania konzultácií.

▼M2

5. Podrobné úpravy na vykonanie tohto článku môžu určiť dotknuté členské štáty a musia byť také, aby umožnili dotknutej verejnosti na území dotknutého členského štátu efektívnu účasť na procesoch environmentálneho rozhodovania o projektoch uvedených v článku 2 ods. 2.

▼M1

Článok 8

Výsledky konzultácií a informácie získané podľa článkov 5, 6 a 7 sa musia vziať do úvahy v povoľovacom konaní.

Článok 9

▼M2

1. Ak sa rozhodlo o udelení alebo zamietnutí povolenia, príslušný orgán alebo orgány o tom informujú verejnosť v súlade s vhodnými postupmi a sprístupnia verejnosti tieto informácie:

— obsah rozhodnutia a akékoľvek podmienky s ním spojené,

— po preskúmaní záujmov a stanovísk dotknutej verejnosti, hlavné dôvody a zretele, na ktorých sa rozhodnutie zakladá, vrátane informácií o procese účasti verejnosti,

— opis, ak je to potrebné, hlavných opatrení na predchádzanie, zníženie a ak je to možné, kompenzácie závažných nepriaznivých účinkov.

2. Príslušný orgán alebo orgány informujú každý členský štát, s ktorým sa uskutočnili konzultácie podľa článku 7 tým, že mu zašlú informácie uvedené v odseku 1 tohto článku.

▼M2

Členské štáty, s ktorými sa uskutočnili konzultácie zaistia, že informácie sa sprístupnia vhodným spôsobom dotknutej verejnosti na ich vlastnom území.

▼M1

Článok 10

Ustanovenia tejto smernice neovplyvňujú záväzok príslušných orgánov dodržiavať obmedzenia stanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi a správnymi opatreniami a uznanou právnou praxou vzhľadom na obchodné a priemyselné tajomstvo, vrátane duševného vlastníctva a ochrany verejného záujmu.

Ak sa použije článok 7, sú sprostredkovanie informácií inému členskému štátu a príjem informácie iným členským štátom predmetom platných obmedzení v členskom štáte, v ktorom sa projekt navrhuje.

▼M2

Článok 10a

Členské štáty zaistia, aby v súlade s príslušným vnútroštátnym právnym systémom, dotknutá verejnosť:

a) ktorá má dostatočný záujem, alebo

b) ak pretrváva porušovanie práva v prípadoch, kde to právne predpisy členského štátu upravujúce správne konanie požadujú ako predbežnú podmienku,

mala prístup k opravným prostriedkom pred súdom alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným na základe zákona s cieľom napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť akéhokoľvek rozhodnutia, skutku alebo nečinnosti, ktoré sú predmetom ustanovení tejto smernice o účasti verejnosti.

Členské štáty určia, v akom štádiu možno napadnúť rozhodnutia, skutky alebo nečinnosť.

O tom, čo predstavuje dostatočný záujem a porušovanie práva, rozhodnú členské štáty v súlade s cieľom poskytnúť dotknutej verejnosti široký prístup k spravodlivosti. Na tento účel sa záujem akejkoľvek mimovládnej organizácie, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v článku 1 odsek 2, považuje za dostatočný na účely pododseku a) tohto článku. Tieto organizácie sa tiež považujú za nositeľa práv, ktoré môžu byť poškodené v zmysle písm. b) tohto článku.

Ustanovenia tohto článku nevylučujú možnosť predbežného preskúmania správnym orgánom a nie je nimi dotknutá požiadavka uplatnenia správnych opravných prostriedkov pred súdnymi opravnými prostriedkami, ak takáto požiadavka vyplýva z vnútroštátneho práva.

Každé takéto konanie musí byť primerané, spravodlivé, včasné a nie nedostupne drahé.

S cieľom posilniť účinnosť ustanovení tohto článku, členské štáty zabezpečia, aby boli verejnosti dostupné praktické informácie o prístupe k správnemu a súdnemu preskúmaniu.

▼B

Článok 11

1. Členské štáty a Komisia si budú vymieňať informácie o skúsenostiach získaných pri uplatňovaní tejto smernice.

▼M1

2. Členský štát informuje Komisiu o akýchkoľvek kritériách a/alebo prahoch prijatých pre výber dotknutých projektov v súlade s článkom 4 ods. 2.

▼B

3. Päť rokov od oznámenia tejto smernice Komisia predloží Zhromaždeniu a Rade správu o jej uplatňovaní a účinnosti. Správa bude založená na vyššie uvedenej výmene informácií.

▼B

4. Na základe tejto výmeny informácií Komisia predloží Rade podľa potreby ďalšie návrhy s cieľom uplatňovať túto smernicu dostatočne koordinovaným spôsobom.

Článok 12

1. Členské štáty prijmú opatrenia potrebné na zosúladenie s touto smernicou do troch rokov od jej oznámenia ([1]).

2. Členské štáty oznámia Komisii texty ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

▼M1

▼B

Článok 14

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

([1]) Táto smernica bola členským štátom oznámená 3. júla 1985.

▼M1

PRÍLOHA I

PROJEKTY, KTORÉ SÚ PREDMETOM ČLÁNKU 4 ODS. 1

1. Ropné rafinérie (okrem podnikov, ktoré vyrábajú len mazadlá z ropy) a zariadenia na splyňovanie a skvapalňovanie viac ako 500 ton uhlia, alebo asfaltovej bridlice za deň.

2. — Tepelné elektrárne a iné spaľovacie zariadenia s tepelným výstupom 300 megawattov a viac, a

   — atómové elektrárne a iné atómové reaktory, vrátane demontovaných, alebo rozložených takýchto elektrární alebo reaktorov ([1]) (okrem výskumných zariadení na výrobu a konverziu štiepnych a základných materiálov, ktorých maximálny výkon nepresahuje 1 kilowatt priebežnej tepelnej záťaže).

3. a) Zariadenia na opätovné spracovanie nerádioaktívneho atómového paliva.

   b) Zariadenia určené:

      — na výrobu alebo obohatenie atómového paliva,

      — na spracovanie nerádioaktívneho atómového paliva alebo vysoko rádioaktívneho odpadu,

      — na konečné odstránenie nerádioaktívneho atómového paliva,

      — len pre konečné odstránenie rádioaktívneho odpadu,

      — len pre uskladnenie (plánované na viac ako 10 rokov) nerádioaktívneho atómového paliva, alebo rádioaktívneho odpadu na inom mieste ako je výrobné miesto.

4. — Spojené práce na počiatočné tavenie zliatin a ocele;

   — Zariadenia na výrobu neželezných kovov z rudy, koncentrátov, alebo druhotných surovín metalurgickými, chemickými alebo elektrolytickými procesmi.

5. Zariadenia na extrakciu azbestu a na spracovanie a premenu azbestu a výrobkov, ktoré obsahujú azbest: pre azbestovo-cementové výrobky s ročnou produkciou väčšou ako 20 000 ton finálnych výrobkov, pre trecie materiály s ročnou produkciou väčšou ako 50 ton finálnych výrobkov a pre iné využitie azbestu s použitím ako 200 ton za rok.

6. Spojené chemické zariadenia, t. j. zariadenia pre výrobu priemyselnej škály látok, ktoré využívajú chemické procesy premeny, v ktorých je niekoľko jednotiek postavených vedľa seba a sú navzájom funkčne prepojené a sú:

   i) určené na výrobu základných organických chemikálií;

   ii) určené na výrobu základných anorganických chemikálií;

   iii) určené na výrobu fosforečných, dusíkatých, alebo draselných hnojív (jednoduchých, alebo zložených hnojív);

   iv) určené na výrobu základných ošetrovacích výrobkov pre rastliny a biocídov;

   v) určené na výrobu základných farmaceutických výrobkov využitím chemických alebo biologických procesov;

   vi) určené na výrobu výbušnín.

7. a) Stavba rozsiahlych železničných tratí a letísk ([2]) so základnou dĺžkou štartovacej dráhy 2 100 metrov a viac;

   b) Stavba diaľnic a ciest prvej kategórie ([3]);

   c) Stavba nových štvor- a viacprúdových ciest, alebo vyrovnanie a/alebo rozšírenie existujúcej cesty s dvoma a menej prúdmi, kde by takáto nová cesta, alebo vyrovnaná a/alebo rozšírená časť cesty presahovala 10 km, alebo viac spojitej dĺžky.

8. a) Vnútrozemské vodné cesty a prístavy pre vnútrozemskú vodnú prepravu, ktorá umožňuje plavbu lodí nad 1 350 ton;

([1]) Atómové elektrárne a iné atómové reaktory, ktoré sú takýmito zariadeniami, ak všetko nukleárne palivo a iné rádioaktívne kontaminované prvky boli trvalo odstránené z miesta zariadenia.

([2]) Na účely tejto smernice „ letisko“ znamená letiská, ktoré sú v súlade s definíciou Dohody z Chicaga 1944, ktorá založila Medzinárodnú organizáciu civilného letectva (príloha 14).

([3]) Na účely tejto smernice „ cesta prvej kategórie“ je cesta, ktorá je v súlade s definíciou Európskej dohody o hlavných medzinárodných dopravných ťahoch z 15. novembra 1975.

▼M1

b) Obchodné prístavy, prístavné móla pre nakladanie a vykladanie, ktoré sú pripojené k zemi a vonkajším prístavom (mimo mól pre prievozné lode), ktoré môžu ukotviť lode nad 1 350 ton.

9. Zariadenie na odstraňovanie odpadu spaľovaním, chemickým spracovaním tak, ako je to uvedené v prílohe IIA smernice 75/442/EHS ([1]) v časti D9, alebo uskladnenie nebezpečného odpadu (t. j. odpad, na ktorý sa vzťahuje smernica 91/689/EHS ([2]).

10. Zariadenie na odstraňovanie odpadu spaľovaním, chemickým spracovaním tak, ako je to uvedené v prílohe IIA smernice 75/442/EHS v časti D9 nie nebezpečného odpadu s kapacitou, ktorá presahuje 100 ton za deň.

11. Zariadenia na spracovanie vody a umelé nádrže pozemné vody, ktorých ročný objem spracovanej, alebo nazbieranej vody je rovný alebo väčší ako 10 miliónov kubických metrov.

12. a) Zariadenia na prečerpávanie vody medzi riečnymi korytami, ak toto prečerpávanie má za cieľ zabrániť možnému nedostatku vody a ak množstvo prečerpanej vody presahuje 100 miliónov kubických metrov za rok;

b) Vo všetkých ostatných prípadoch, zariadenia na prečerpávanie vody medzi riečnymi korytami, kde viacročný priemerný prietok oddeľovacieho koryta presahuje 2 000 miliónov kubických metrov za rok a kde množstvo prečerpanej vody presahuje 5 % tohto toku.

V oboch prípadoch je vylúčené prečerpávanie pitnej vody potrubím.

13. Zariadenia na spracovanie odpadovej vody s kapacitou presahujúcou ekvivalent 150 tisíc obyvateľov tak, ako je to definované v článku 2, ods. 6 smernice 91/271/EHS ([3]).

14. Ťažba ropy a zemného plynu na komerčné účely, ak extrahované množstvo presahuje 500 ton za deň pre ropu a 500 000 m^3/deň pre plyn.

15. Vodné priehrady a iné zariadenia určené na zadržiavanie, alebo vytvorenie stálej zásoby vody, ak nové alebo dodatočné množstvo zadržanej vody presahuje 10 miliónov kubických metrov.

16. Potrubia na dopravu plynu, oleja, alebo chemikálií s priemerom väčším ako 800 mm a dĺžkou väčšou ako 40 km.

17. Zariadenia na chov hydiny, alebo ošípaných s viac ako:

a) 85 000 miestami pre brojlery, 60 000 miestami pre sliepky;

b) 3 000 miestami pre chov ošípaných (nad 30 kg); alebo

c) 900 miestami pre prasnice.

18. Priemyselné zariadenia na:

a) výrobu drviny z drevených, alebo podobných vláknitých materiálov;

b) výrobu papiera a lepenky s výrobnou kapacitou väčšou ako 200 ton za deň.

19. Lomy a povrchové bane, ktoré zaberajú plochu viac ako 25 hektárov alebo rašeliniská s povrchom väčším ako 150 hektárov.

20. Stavby nadzemných elektrických vedení s voltážou 220 kV a viac a s dĺžkou väčšou ako 15 km.

21. Zariadenia na skladovanie ropy, petrochemických alebo chemických výrobkov s kapacitou 200 000 ton a viac.

▼M2

22. Akákoľvek zmena alebo rozšírenie projektov uvedených v tejto prílohe, ak takáto zmena alebo rozšírenie samotné spĺňajú limity, ak sú, ustanovené v tejto prílohe.

([1]) Ú. v. ES L 194, 25.7.1975, s. 39. Smernica bola naposledy novelizovaná rozhodnutím Komisie 94/3/ES (Ú. v. ES L 5, 7.1.1994, s. 15).
([2]) Ú. v. ES L 377, 31.12.1991, s. 20. Smernica bola naposledy novelizovaná smernicou 94/31/ES (Ú. v. ES L 168, 2.7.1994, s. 28).
([3]) Ú. v. ES L 135, 30.5.1991, s. 40. Smernica bola naposledy novelizovaná Aktom o pristúpení z roku 1994.

▼M1

PRÍLOHA II

PROJEKTY, KTORÉ SÚ PREDMETOM ČLÁNKU 4 ODS. 2

1. Poľnohospodárstvo, lesné hospodárstvo a vodné hospodárstvo
   a) Projekty na reštrukturalizáciu vidieckych usadlostí;
   b) projekty na využitie neskultivovanej zeme, alebo poloprírodných oblastí na intenzívnu poľnohospodársku výrobu;
   c) projekty regulácie vody pre poľnohospodárstvo, vrátane projektov zavlažovania a vysušovania pôdy;
   d) počiatočné zalesňovanie a odlesňovanie s cieľom premeny na iný typ pôdy;
   e) veľké zariadenia pre chov dobytka (projekty neobsiahnuté v prílohe I);
   f) veľkochov rýb;
   g) získavanie pôdy z mora.
2. Ťažobný priemysel
   a) Lomy, povrchové bane a rašeliniská (projekty neobsiahnuté v prílohe I);
   b) podzemné bane;
   c) ťažba minerálov morskou, alebo riečnou drenážou;
   d) hĺbkové vrty, najmä:
      — geotermálne vrty,
      — vrty pre uskladnenie atómového odpadu,
      — vrty na získanie vody,

      s výnimkou vrtov na skúmanie stability pôdy;
   e) povrchové priemyselné zariadenia na ťažbu uhlia, ropy, zemného plynu a rúd ako aj asfaltových bridlíc.
3. Energetika
   a) priemyselné zariadenia na výrobu elektriny, pary a teplej vody (projekty neobsiahnuté v prílohe I);
   b) priemyselné zariadenia na prenos plynu, pary a teplej vody; prenos elektrickej energie nadzemnými vodičmi (projekty neobsiahnuté v prílohe I);
   c) povrchové skladovanie zemného plynu;
   d) podzemné skladovanie horľavých plynov;
   e) povrchové skladovanie fosílnych palív;
   f) priemyselná briketáž uhlia a liadku;
   g) zariadenia na spracovanie a uskladnenie rádioaktívneho odpadu (pokiaľ nie sú zaradené v prílohe I);
   h) zariadenia na výrobu hydroelektrickej energie;
   i) zariadenia pre zachytávanie veternej energie na výrobu energie (veterné farmy).
4. Výroba a spracovanie kovov
   a) zariadenia na výrobu surového železa alebo ocele (primárna alebo sekundárna fúzia) vrátane kontinuálneho liatia;
   b) zariadenia na spracovanie železných kovov:
      i) teplá valcovňa;
      ii) kovodielne;
      iii) aplikácia ochranných kovových plášťov;
   c) zlievarne železných kovov;
   d) zariadenia na tavenie, vrátane zlievania neželezných kovov, okrem drahých kovov, vrátane obnovených výrobkov (čistenie, zlievanie odliatkov atď.);
   e) zariadenia na povrchové spracovanie kovových a plastických materiálov s využitím elektrolytických alebo chemických procesov;
   f) výroba a montáž motorových vozidiel a výroba motorov motorových vozidiel;
   g) lodenice;
   h) zariadenia na výrobu a opravu lietadiel;

▼M1

i) výroba železničného zariadenia;

j) spracovanie výbušninami;

k) zariadenia na spekanie kovových rúd.

5. Spracovanie nerastných surovín

a) Koksovacie pece (suchá destilácia uhlia);

b) zariadenia na výrobu cementu;

c) zariadenia na výrobu azbestu a azbestových výrobkov (projekty neobsiahnuté v prílohe I);

d) zariadenia na výrobu skla vrátane sklených vlákien;

e) zariadenia na tavenie nerastných látok, vrátane výroby nerastných látok;

f) Výroba keramických výrobkov pálením, najmä strešných škridiel, tehál, šamotových tehál, obkladačiek, kamenných výrobkov, alebo porcelánu.

6. Chemický priemysel (projekty neobsiahnuté v prílohe I)

a) spracovanie chemických medziproduktov a produktov;

b) výroba pesticídov a farmaceutických výrobkov, náterov a lakov, elastomérov a peroxidov;

c) skladovacie zariadenia pre ropu, petrochemické a chemické výrobky.

7. Potravinársky priemysel

a) výroba rastlinných a živočíšnych olejov a tukov;

b) balenie a konzervovanie živočíšnych a rastlinných výrobkov;

c) výroba mliečnych výrobkov;

d) výroba piva a sladu;

e) výroba cukroviniek a sirupov;

f) zariadenia na usmrcovanie živočíchov;

g) priemyselné zariadenia na výrobu škrobu;

h) továrne na výrobu rybej múčky a rybieho oleja;

i) cukrovary.

8. Textilný, kožiarsky, drevársky a papierenský priemysel

a) priemyselné zariadenia na výrobu papiera a lepenky (projekty neobsiahnuté v prílohe I);

b) zariadenia na predspracovanie (činností ako sú pranie, bielenie, zmäkčovanie) alebo farbenie vlákien alebo textílií;

c) zariadenia na spracovanie kože;

d) zariadenia na spracovanie a výrobu celulózy.

9. Gumárenský priemysel

Výroba a spracovanie výrobkov založených na elastoméroch.

10. Infraštruktúrne projekty

a) projekty na rozvoj priemyselných oblastí;

b) projekty na rozvoj miest vrátane výstavby obchodných centier a parkovacích plôch;

c) výstavba železníc a prekladísk pre rôzne druhy dopravy, vrátane terminálov (projekty neobsiahnuté v prílohe I);

d) výstavba letísk (projekty nezahrnuté v prílohe I);

e) výstavba ciest, prístavov a prístavných zariadení, vrátane rybárskych prístavov (projekty neobsiahnuté v prílohe I);

f) výstavba vnútrozemských vodných ciest (projekty neobsiahnuté v prílohe I), kanalizácie a protipovodňové úpravy riečnych tokov;

g) priehrady a iné zariadenia na dlhodobé zadržiavanie vody (projekty neobsiahnuté v prílohe I);

h) električkové trate, nadzemné a podzemné trate, lanovky, alebo podobné trate, ktoré sa výlučne používajú na prepravu pasažierov;

i) ropné a plynové potrubia (projekty nezahrnuté v prílohe I);

j) diaľkové akvadukty;

k) pobrežné diela určené na boj proti erózii a námorné diela schopné svojou konštrukciou meniť pobrežie, napríklad hrádze, móla, prístavy a iné morské ochranné diela, okrem údržby a opravy týchto diel;

▼**M1**

l) zariadenia na odber a dopĺňanie pozemných vôd a umelé vodné cesty, ktoré sú nezahrnuté v prílohe I;

m) diela na prečerpávanie vody medzi riečnymi korytami, ktoré sú nezahrnuté v prílohe I.

11. Iné projekty

a) trvalé testovacie a pretekárske trate pre motorové vozidlá;

b) zariadenia na ukladanie odpadov (projekty nezahrnuté v prílohe I);

c) zariadenia na spracovanie odpadových vôd (projekty nezahrnuté v prílohe I);

d) miesta na ukladanie kalov;

e) uloženie železného šrotu, vrátane vrakov vozidiel;

f) testovacie zariadenia motorov, turbín a reaktorov;

g) zariadenia na výrobu umelých vlákien;

h) zariadenia na obnovu, alebo ničenie výbušných látok;

i) kafilérne zariadenia.

12. Turistika a voľný čas

a) zjazdovky, vleky a lanovky a pridružené zariadenia;

b) prístavy pre rekreačnú plavbu;

c) rekreačné strediská a hotelové komplexy mimo mestských oblastí a pridružené zariadenia;

d) trvalé kempingy a karavánové miesta;

e) vzdelávacie a zábavné parky.

13. — Akákoľvek zmena alebo rozšírenie projektov uvedených v prílohe I alebo prílohe II už autorizovaných, vykonaných, alebo v procese vykonávania, ktoré môžu mať podstatný nepriaznivý vplyv na životné prostredie►**M2** (zmena alebo rozšírenie neuvedené v prílohe I) ◄;

— projekty v prílohe I realizované výnimočne alebo na rozvoj a testovanie nových metód alebo výrobkov a ktoré sa nepoužívali dlhšie ako dva roky.

▼M1

PRÍLOHA III

VÝBEROVÉ KRITÉRIUM UVEDENÉ V ČLÁNKU 4 ODS. 3

1. Vlastnosti projektov

   Projekty sa musia posudzovať najmä so zreteľom na:

   — veľkosť projektu,

   — prepojenie s inými projektmi,

   — využitie prírodných zdrojov,

   — produkciu odpadu,

   — znečistenie a poškodenie,

   — riziko nehôd vzhľadom na použité látky a technológie.

2. Umiestnenie projektov

   Musí sa zvážiť citlivosť životného prostredia v pravdepodobne zasiahnutej zemepisnej oblasti, a najmä:

   — využitie existujúcej pôdy,

   — relatívny dostatok, kvalita a regeneratívna schopnosť prírodných zdrojov oblasti,

   — absorbčná schopnosť prírodného prostredia najmä so zreteľom na:

     a) močariská;

     b) pobrežné oblasti;

     c) horské a lesné oblasti;

     d) prírodné rezervácie a parky;

     e) oblasti vyčlenené alebo chránené právnymi predpismi členských štátov; špeciálne chránené oblasti určené členskými štátmi podľa smernice 79/409/EHS a 92/43/EHS;

     f) oblasti, v ktorých boli už prekročené environmentálne kvalitatívne štandardy stanovené právnymi predpismi spoločenstva;

     g) husto obývané oblasti;

     h) krajiny s historickým, kultúrnym, alebo archeologickým významom.

3. Vlastnosti potenciálneho vplyvu

   Prípadné významné vplyvy projektov sa musia zvážiť vo vzťahu ku kritériám uvedeným v odsekoch 1 a 2 vyššie, a najmä vzhľadom na:

   — rozsah vplyvu (zemepisná oblasť a rozsah zasiahnutej populácie),

   — cezhraničný dosah,

   — veľkosť a komplexnosť vplyvu,

   — pravdepodobnosť vplyvu,

   — trvanie, frekvencia a reversibilita vplyvu.

▼M1

PRÍLOHA IV

INFORMÁCIA UVEDENÁ V ČLÁNKU 5 ODS. 1

1. Popis projektu vrátane najmä:
   - — popis fyzikálnych vlastností celého projektu a jeho požiadaviek na využitie pôdy počas stavebných a operačných fáz,
   - — popis hlavných vlastností výrobných procesov, napríklad druhu a množstva použitých materiálov,
   - — odhad podľa množstva typu očakávaných odpadov a emisií (znečistenie vody, vzduchu a pôdy, hluk, vibrácie, osvetlenie, teplo, radiácia atď.), ktoré vyplývajú z realizácie navrhovaného projektu.
2. Náčrt hlavných alternatív rozvíjaných navrhovateľom a naznačenie hlavných dôvodov pre výber so zreteľom na ich vplyv na životné prostredie.
3. Popis vplyvov na životné prostredie, ktoré bude pravdepodobne zasiahnuté navrhovaným projektom, vrátane a najmä populácie, fauny, flóry, pôdy, vzduchu, klimatických faktorov, materiálov, vrátane architektonických a archeologických pamiatok, krajiny a vzťahov medzi uvedenými faktormi.
4. Popis ([1]) pravdepodobne významných vplyvov navrhovaného projektu na životné prostredie, ktoré vyplývajú z:
   - — existencie projektu,
   - — využitia prírodných zdrojov,
   - — emisií znečisťujúcich látok, tvorby a zneškodnenia odpadov,

   a navrhovateľov popis predpokladaných metód použitých na posúdenie vplyvu na životné prostredie.
5. Popis predpokladaných opatrení na zabránenie, zníženie a, ak je to možné, vylúčenie akýchkoľvek významných nepriaznivých vplyvov na životné prostredie.
6. Netechnický súhrn informácií uvedených v predchádzajúcich bodoch.
7. Naznačenie akýchkoľvek ťažkostí (technickej nedostatočnosti alebo nedostatku „know-how“) predpokladaných navrhovateľom pri zostavovaní požadovaných informácií.

([1]) Tento popis by mal obsiahnuť priame vplyvy a akékoľvek nepriame, sekundárne, kumulatívne, krátko-, stredno- a dlhodobé, trvalé a dočasné, pozitívne a negatívne vplyvy projektu.